

то идватъ отъ Търново. Такива сж три шатри и обтѣгнати близо до главната квартира. Въ една отъ тѣхъ, която се най много посѣтява отъ адъютантитѣ и ординарцигѣ на Великия Князь, може доста добрѣ да се нахрани човѣкъ; вина, разумѣва се, каквито поискашъ, а за шампанско не трѣбва и дума, то се лей като рѣка.

Седѣхъ азъ и вспомнювахъ за недавното минало. И въ Делиградъ главно команеющия съ своя щабъ се помѣстваше въ двора на школата, обиколень съ камънна ограда, и тамъ, както и тукъ, вънъ отъ оградата бѣха обтѣгнати шатритѣ на маркитантитѣ, постоянно пълни съ най разнообразни хора, и тамъ бѣха хора, които се бияхж и умираха, а щаба критикуваше, ядеше и пияше; нъ тукъ, както се вижда, макаръ сжщото да става, само че въ несравнено по голѣмъ масщабъ: щаба яде, пие и критикува, а настоящитѣ хора за работа се биятъ и умиратъ.

Срѣщнахъ се съ двама познати ординарци, лейбъ гусара Б мъ и Конногвардееца М мъ; тия още нищо. скромни и за подвигитѣ си не разказватъ, нъ, както се вижда, твърдо убѣдени въ скорото и побѣдоносно свършване на войната. Въ определенъ часъ всичкитѣ щабиети се събиратъ при Великия Князь да обѣдватъ; приказватъ, че обѣда бивагъ най обикновенъ.

3-ий ЮЛИЙ.

Сжбудихъ се на разсжмване; отъ балкона се вижда добрѣ Балкана и, като на дланъ, всичкото Търновско поле, покрито отъ шатри на пѣхотнитѣ дивизии, а близо при града буквално натруцани много топове и зарядни ящици; тукъ още въ коновязитѣ стогина коне и сегнѣ голѣмъ вагенбургъ съ множество слуги. Всичко потжнало въ дълбокъ и безгриженъ сънь. Нъ щомъ свѣтнаха първитѣ лучи на утренното слънце, засвирѣ артиллерийската трѣба, удари заря въ пѣхотата, всичко се сѣпна, оживѣ, размърда се и кипна бивуачния боевъ животъ.

Приятно е, драго е да се гледа на такава глѣдка!

Почти цѣлия денъ не излизахъ отъ кжщи, а само над-